

Temps Pasqual - Sisè diumenge

Per Administrador el dg., 29/05/2011 - 09:00

[Ac 8,5-8.14-17](#)

[1 Pe 3,15-18](#)

[Jn 17,1-11a](#)

a) Difícilment se'ns pot parlar amb unes expressions més actuals que aquestes de la **I Pere**: *Reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor / i estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; PERÒ feu-ho serenament i amb respecte.* b) Per altra banda, la proximitat de l'Ascensió (Dijous) fa que les lectures ens posin davant l'**absèn-cia** de Jesús –en la nostra perspectiva: *Ni que torni al Pare, no us deixaré orfes; tornaré a venir; Jo visc / Jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. / L'Esperit Sant, vet aquí el millor dels meus dons.* Tot això serà avui present a les **3 lectures**: obrim el cor al missatge de Jesús **Fets 18,5-8 i 14-15^a**: Es manifesta l'Esperit Sant a la 1ª comunitat missionera (Samaria) rebut pel Bapt./Confirm. a la comunitat de Samaria (del diaca Felip) **I Pe 3,15-18** : *Si el cos de Crist va morir--, per l'Esperit fou retornat a la vida.* Suposa S. Pere que **els creients viuen la fe en un ambient hostil** : *Feu el Crist centre de la vostra existència : d'ell us vindrà la força per a donar testimoni davant els tribunals i per a do-nar raó de l'esperança que teniu a qui us ho demani.* La **resposta** no ha de ser tant de *grans paraules* o d'una dialèctica estèril, com de **conducta i de vida (els signes i prodigis)** **Evangeli** : moment culminant del **1er discurs de comiat** - **Situació de dificultat** –perplexes els deixebles-.. **amb les preguntes de Pere, Tomàs i Felip. ¿Com podem restar units amb Jesús, si ell se'ns marxa?** La RESPOSTA és que **per l'amor** = és com se'ns comunica i com fem experiència de l'esdeveniment salvífic de la + i la Resurrecció. -L'assistència d'un **altre Defensor** presuposa la mort i resurrec. de Jesús. Serà l'**Esperit de la veritat**, perquè –pel 4^{rt} Evang.- **la Veritat** és la realitat de Déu que es **revela** en Jesús. -L'**absència del Jesús històric**, vet aquí la **prova** a que està sotmesa la fe. En aquests discursos de comiat és sorprenent que, en el mateix moment en que Jesús se'n va i acaba una mena de **comunió terrenal** amb els deixebles, es manifesta la **nova manera de comunió**: comunió que l'existència terre-na de Jesús no havia pogut crear. -El **comiat** es converteix en l'hora del **naixement de la fe**, que s'expressa en *l'amor als homes.* **H O M I L I A** : **1)** Portem dos diumenges de lectures confortants, tretes del **Sermó del Sant Sopar** que, el 4^{rt} Evang. **vincula a una Eucaristia** –la 1^a de totes- útils per a totes les misses: -*Que els vostres cors s'asserenin : us deixaré un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, que restarà amb vosaltres per sempre.* -*Qui creu en mi també farà les obres que jo faig, i encara en farà de més grans..* -*No us deixaré orfes, tornaré.* -*Vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu; en canvi el món NO EM VEURÀ.* Parla Jesús de DUES PRESENCIES, que es corresponen i necessiten l'una a l'altra : A) **Presència DIVINA enmig dels homes** -com a **PARAULA** que brolla d'un **dialogant** que pren la iniciativa i que és **Vivent**.. -com a **EXEMPLE** d'una existència amb sentit, -com a **FORÇA**, significada per l'**aliment** i la **beguda** eucarístiques i, també, -pel **do** de l'**Esperit** -com **UN ALTRE** que s'uneix a aquells que s'apleguen en el seu Nom. B) **Presència DELS HOMES davant Déu** = actitud d'atenció i obertura a l'anterior Presència = calen les **dues (A i B)** i, per tant de fer això últim més entenedor, veurem com -al text del Sermó- Jesús fa esment d'una **oposició** que Joan anomena **MÓN** i que contraposa al **VOSALTRES**, que són **els deixebles**. a) el **MÓN** -remarca- **mai** no es pot dir que *es faci present davant Déu* perquè, essencialment, **Món** vol dir **REPLEGAMENT, autosuficiència i manca de relació** i equival a una **negació d'aquesta Presèn-cia AL Senyor** = **ACTITUD**, més que no pas **FET PUNTUAL**. b) **VOSALTRES** : Així –i en contradicció amb el **món**- **AL jo seré amb vosaltres** de Jesús, el corres-pon –de part nostra- un **VIURE ORIENTATS VERS ELL, acceptar amb joia el seu oferiment, amb una incessant recerca, amb vigilància, amb confessió del que som realment, sense maquillatges...** Joan caracteritza aquesta actitud com a **tenir els seus manaments** i –per a ell- **manament** vol dir **ESTIMAR** = *qui estima –millor- qui lluita per desfer barreres i per arribar a l'amor;* aquest acon-segueix una mena de **CONNATURALITAT en la Presència** i pot esdevenir **FAMÍLIA** de Déu. I és per aquest **RESTAR OBERTS** com el creient marca formalment la **distància del món** (per-què –ho repeteixo- **món** vol dir el **tancament autosuficient** de les idolatries). D'aquesta manera, el **dei-xeble** queda ben definit com - **aquell pel qual Déu és VIVENT**, i com - **aquell que VIU molt A PROP D'ELL, DE DÉU...** És per això que **mai no arribarà a sentir-se deseparat del tot, per molt que** –de vegades- se senti trist o desconcertat, o que hagi de treballar com si es trobés sol. Aquesta és una sorpresa i una mera-vella que sorprèn als propis interessats.. **2)** Em deixo dur per la inèrcia dels textos per a recordar-vos que aquesta **PRESENCIA NOSTRA a l'estar AQUÍ del Crist**, es fa palesa per mitjà dels **SIGNES que oferim als qui ens envolten**. Pels primers candidats al cristianisme, aquests **signes** que, també, hom els anomena **miracles**, consti-tuïen el **camí ordinari**, que duia els homes ben disposats a descobrir Jesús vivent. **Avui** és el mateix. a) Sembla que el que més els impressionava era el de la **comunió fraternal**, que feia compartir i elimi- nar les diferències i barreres. Hom podria dir que **l'aspiració** a aquest ideal, que brolla directament de l'exemple i de la doctrina de Jesús, **esdevé** com una mena de **patrimoni cristià universal** de la Humanitat. b) També la **fortalesa** enmig dels sofriments.., el que un autor anomena **l'elegància en el sofriment** -ben **diferent** de la **inconsciència** de l'infant, de la **tossudesa** agresiva del fanàtic o de la **falsa superio-ritat** dels que s'imaginen forts... Es tracta de la **serenitat** d'un que creu i espera, perquè **se sap estimat** de Déu. c) Penso igualment en un altre **signe miraculós** : el de l'**eliminació d'idolatries**, d'un fer palès que sóc **peregrí en aquest món** i, per tant, que no aspiro a aixecar cases de **pedra**; també –ni que pugui semblar paradoxal respecte al que acabo de dir- saber **arriscar-se a fer coses grans, duts per la confiança en Déu** i, això, **quan més forta sigui la consciència de la meva DISPROPORCIÓ**. d) Els homes es meravellen quan veuen aquests **signes i prodigis**, quan se n'adonen que **em crec el que diu Jesús**, i que ell és per a mi un **Tú** actual i vivent; **contràriament, la por i la llunyania** acostumen a fer l'home egoïsta i cruel o violent.. És des d'aquesta experiència del cristià que Pere imagina la **inter-pel-lació** dels qui ens envolten i la **disponibilitat** del cristià: *Reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor, / Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us*

demani la raó de la vos-tra esperança que teniu; FEU-HO, PERÒ, SERENAMENT i AMB RESPECTE. 6è dium. de Pasqua-A **Llegir l'Evangelí** Als llocs on celebren l'Ascensió el diumenge següent, aquest Dium. 6è es poden llegir la 2ª lect. i l'Evangelí corresponents al dium 7è. (Nota de la Missa de cada dia). **Cinquantena pasqual en clau joànica** Les celebracions pasquals giren totes elles al voltant de **temes joànics**, ni que el terme de la **Cinquantena** sigui el text **Lucà de la Pentecosta**, amb el possible equívoc de negligir la dimensió més interior i fundant anterior. Focalitza, en canvi, **l'eclesial**. Diria que pot generar una certa confusió que fora millor aclarir. No oblidem que d'altres **petites Pentecostes** sovintegen a l'Església dels Fets Ap. **1a)** La perspectiva pasqual joànica es unitària i grandiosa. S'inicia amb el **marc** de les dues grans ocasions: els **sis dies d'una nova creació (SIS DIES abans de la Pasqua Jesús va anar a Betània on vivia Llätzer** (Jn 12,1ss) tal com la **SETMANA** que segueix al **Baptisme de Jesús**, amb les alusions a l'**ANYELL** i a l'**ESPERIT**: (1,29 lendemà – 1,35 lendemà – 1,43 lendemà – 2,1 el tercer dia, **Noces de Canà** i alusió a l'**Hora**, la **Mare** i la **Dona**. La mare de Jesús, ja es trobava a Canà, tanmateix després del **primer dels signes**, **Jesús va baixar a Cafarnaüm amb la seva MARE i els seus DEIXEBLES** (2,12). **1b)** Aquest **Pròleg** fa **inclusió** amb una altra **SETMANA (Pasqual)** a partir de la **Unció de Betània: SIS DIES ABANS DE LA PASQUA. L'endemà** (12,12): entrada a Jerusalem; **ha arribat l'Hora** que el **Fill de l'home** serà glorificat (12,22). **Era abans de la festa de Pasqua: Jesús sabia que havia arribat la seva hora** (13,1); **us donarà un altre Defensor** (l'**ESPERIT**) perquè es quedí amb vosaltres per sempre. **Ell és l'Esperit de la veritat** (14,16-17; veure també 15,26). A la **Pregària de Jesús** per l'Església futura: **Pare, ha arribat l'HORA, Glorifica el teu Fill** (17,1b). **Aquí teniu l'HOME!** (19,5) – **Era el dia de la preparació de la Pasqua, al voltant de l'hora sexta del divendres** (quan els **ANYELLS** eren sacrificats = Recordem: **Mireu l'Anyell de Déu – Aquí teniu el vostre rei!** (19,14). **Vora la creu hi havia la seva MARE...** (19,25) **Quan Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, veient el deixeble que ell estimava digué: DONA, aquí tens el teu fill** (19,26) – **Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir: Tot s'ha complert. Llavors inclinà el cap i VA LLIURAR** (com a **entrega, donació**) **L'ESPERIT** (parédokeu to pneuma), a diferència dels altres Evangelis: <exépneusen (expirà) = Lc // exépneusen = Mc // aféken to pneuma = Mt> **Per als jueus era el dia de la preparació, i els cossos no es podien quedar a la creu durant el repòs del dissabte, més quan aquell dissabte era una diada solemníssima...; es van adonar que ja era mort i no li trencaren les cames... s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: no li han de trencar cap os** (la cita combina el Ps 34,21 (el just sofrent, protegit en la prova) i Ex. 12,46, a propòsit de l'**Anyell Pasqual**) = cfr Jn 1,29. **El diumenge, Mª Magdalena se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc** (20,1) **Al capvespre d'aquell mateix dia, que era diumenge** (20,19). **Llavors VA ALENAR damunt d'ells i els digué: REBEU L'ESPERIT SANT = Làbete PNEUMA ÁGION** (20,22) **1c)** Hom conclueix la **densitat** del tractament joànic de l'**ENTREGA de l'Esperit**, implicant una **nova creació** (l'havia **entregat** a la Creu i, ara -1ª **aparició pasqual- ALENÀ damunt d'ells -com a nova respiració cristiana-** En comparació, l'**experiència PENTECOSTAL** lucana constitueix una grandiosa **plataforma de llançament de l'Església**. Veure d'altres moments equivalents de **lluc als Fets Apòstols, 4,31 o 8,14-17 i 10,44-48 o 13,1-3, etc.** Com a experiències d'un **Baptisme de l'Esperit** que, sovint, acompanyen com a **SIGNES de Gràcia** en moments de particular intensitat de **vivència espiritual**; tanmateix no són pas **FUNDANTS** com els que resenya el **4ªrt Evangelí**. Modernament molts les anomenen –amb sentit- **experiències d'un baptisme de l'Esperit** Sobta l'**èmfasi** que acompanya el **valor testimonial** de l'escrit joànic a l'**entrega de l'Esperit**, a la **sang de l'Anyell de Déu** i a l'**aigua baptismal** (Jn 19,35-37), que revalida a **1 Jn 5,6-8: ... així són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang** (de l'Anyell), **i tots tres concorden**. Segurament cal insistir –com a **consequència-** que hi ha un cert **desajustament d'homogeneïtat** entre el **s** ignificat joànic de l'**entrega** de l'Esperit del Divendres Sant, amb la **confirmació de l'alenar** del Diumenge i l'**experiència d'engament Pentecostal de l'Església** als Fets, que ja presuposa el fet fundant anterior. Gosaria aventurar que hi ha un **dèficit de comprensió** i, això, afecta a la qualitat de la nostra **participació trinitària**. El tema joànic fa **inclusió –al si de totes dues Setmanes-** amb la **Unció messiànica de Jesús en el Baptisme al Jordà** i, per això, el presenta el 4rt Evangelí com a **ANYELL DE DÉU**. No perdem de vista la **coherència** del 4rt Evangelí. **2.- Els TEXTOS EVANGÈLICS d'enguany corresponen al Dium. 6è de Pasqua: Jn 15,15-21 –Jo pregaré al Pare que us donarà un altre DEFENSOR, l'ESPERIT de la veritat, perquè es quedí amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de coneixe'l o al Dium 7è de Pasqua: Jn 17,1-11a : L'ORACIÓ SACERDOTAL DE JESÚS: -Pare, HA ARRIBAT L'HORA. Glorifiqueu el vostre Fill, perquè el Fill us pugui glorificar** (com al **signe** de Canà) **-JO PREGO PER ELLS: No pel món, sinó per aquells que vós m'heu donat, perquè són vostres... ells són la meva glòria. Jo no em quedo més en el món, PERÒ ELLS SÍ QUE S'HI QUEDEN, i JO VINC A VÓS. L'ABSÈNCIA** del Jesús **històric**, vet aquí la **PROVA** a que es troba sotmesa la **FE**. En aquests discursos de comiat és sorprenent que, en el mateix moment en que **JESÚS se'ns va i finalitza una mena de comunió terrenal amb els deixebles, manifestant-se una altra de NOVA amb el Crist Vivent**, que l'existència **terrena** de Jesús no havia pogut crear. El **comiat** es converteix en l'hora del **naixement de la fe –sense la visió-** que s'expressa igualment en l'**amor als germans**. Portem dos diumenges de lectures confortants: **Vosaltres sí que em veureu, perquè JO VISC i -vosaltres- TAMBÉ VIUREU; en canvi el món NO EM VEURÀ**. Es tracta de **DUES PRESENCIES**, que es corresponen i es necessiten l'una a l'altra.: **A) Presència DIVINA en mig dels homes:** -com a **ADVOCAT Defensor** i **ESPERIT de Veritat**, com a **CONSOLADOR**. **B) Presència dels homes que EL RECONEIXEN per la FE i L'AMOR:** mena de **connaturalitat** que marca **llur DISTÀNCIA DEL MÓN**. És per això que el deixeble mai no arribarà a sentir-se sol ni desemparat. **C) Antagonisme del MÓN, que no el pot conèixer, doncs és REPLEGAMENT en ell mateix i autosuficiència**, com a **actitud** més que no pas com a **fet puntual**. **3. Aquesta PRESENCIA NOSTRA a l'estar AQUÍ de Crist, es feia/es fa palesa per mitjà dels SIGNES que oferim als qui ens envolten**. Venen a ser com a **sagetes** que desvetllen la consciència dels qui **ens examinen**. **a)** el fet de la **comunió fraterna**, que elimina les barreres i diferències. L'aspiració a aquest ideal –que brolla directament de l'exemple i la doctrina de Jesús, **esdevé** com una mena de **patrimoni cristià universal** de la Humanitat. **b)** També la **fortalesa** enmig de les dificultats –l'**elegància en els sofriments i en el deure-** ben diferent de la **inconsciència** de l'infant, de la **tosudesa** agressiva del fanàtic o de la **falsa superioritat** dels que s'imaginin forts.. Es tracta de la **serenitat** d'un que **creu i espera**, perquè **se sap estimat de Déu**. **c)** Penso en un altre **signe miraculós**: el de l'**eliminació d'idolatries**, d'un fer palès que són **pelegrí en aquest món** i, per tant que no aspiro a aixecar cases de **pedra**; també –ni que pugui semblar paradoxal respecte al que acabo de dir- **saber arriscar-se a fer coses grans, duts per la confiança en Déu** i, això, **quan més forta sigui la consciència de la meva DISPROPORCIÓ**. **d)** Hom es meravella quan l'arriben aquests **signes i prodigis**, quan s'adona que **em crec el que diu Jesús**, i que ell és per a mi un **TÚ** vivent i contemporani; **contràriament, la por i la llunyania** acostumen a fer l'home egoïsta i cruel o violent... És des d'aquesta experiència cristiana que Pere entén la **interpel·lació** dels qui ens envolten i la **disponibilitat** del cristià: **Reverencieu de toy cor el Crist com a Senyor, / estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; feu-ho, però,- serenament i amb respecte**.